

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1663. usque ad annum 1674

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119193

§. 27. Archiepiscopi Parisiensis declaratio circa hanc subscriptionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67332](#)

Sæc. XVII. „lerandam in foro etiam externo p.
A.C. 1664. „nis contra hæreticos & quietis publice
„perturbatores per leges Ecclesiasticas
„& civiles statutis coercere oportet: ea
„propter, ut tandem dissidia, quibus
„subditi mei inter se colliduntur, tol-
„lanter, præcipimus, ut omnes Ec-
„clesiastici *remota omni appellatione*, for-
„mulæ pure & absolute subscribant, quod
„nisi intra mensem a publicatione hujus
„editi præstiterint, eorum beneficii
„aliis conferantur, omnium graduun-
„& honorum, imo & professionis Re-
„ligiosæ incapaces, suisque officiis pri-
„vati sint, nec deinceps ad ullum gra-
„dum vel officium promovendi, nisi prius
„*sincere ac pure* subscripterint formulæ
„Severe etiam inhibemus, ne libri con-
„tra Pontificum Bullas, juramenti for-
„mulam, censuram Facultatis, & Cleri
„Declarationem impressi vendantur, aut
„retineantur, vel deinceps impriman-
„tur. Efficax sane fuisset hoc Regis
mandatum, si insuper Parliamentum
& Sorbonam intra debitæ subjectionis
limites continuisset, ac doctrinam de
fallibilitate Pontificis inde eliminasset.

§. XXVII.

*Archiepiscopi Parisiensis declaratio
circa hanc subscriptionem.*

Pro-

Promulgato hoc Regis edicto Hardui- Sæc. XVII.
nus Perefixus Parisiensis Archi-Epi- A. C. 1664.
scopus præceptam subscriptionem urgere
constituit; cum vero Jansenii Fautores sub
obtentu, quod articulum non nisi hoc
sæculo enatum, seu quæstionem facti
divina fide credere haud possent, tergi-
versaturos probe prospiceret, tempe-
ramentum, quo simul utrique parti sa-
tisficeret, suadentibus Gastone de Cha-
millart Jesuita, & Martino Grandin
Syndico & Doctore Sorbonico excogita-
vit, in suo edicto die septima Junii de-
clarans, quod *circa Pontificum Constitu-*
tiones & formulam, vel malitiosum vel idio-
tam oporteret esse illum, qui affereret, quod
illa, quæ factum concernunt, *FIDEI DI-*
VINÆ submissionem depositant; exigunt
enim duntaxat Humanam & Ecclesiasticam
fidem, qua suum judicium sincere judicio le-
gitimorum Superiorum subjecere & simpli-
citer formulæ subscribere quis tenetur.
Hæc explicatio, quantumvis ab eorum
sententiae parum aliena esset, minime
satisficerat Portu - Regiensibus Theo-
logis, qua tamen sua oppositione, post-
quam ipsimet in sua declaratione circa
quæstionem juris & facti *omnem obser-*
vantiam, & submissionem, quam Ecclesia
exigere posset, promiserant, manifestum
fecere, quod ipsorum hæresis non jam
sit error in intellectu, sed error seu pra-
vitas

Sæc. XVII. vitas in voluntate, qua obedientiam
A. C. 1664. Pontifici pertinaciter denegare statuerunt. Hi ergo insuperhabito nupero Regis interdicto hanc Archiepiscopi declarationem impugnabant pluribus libellis in vulgus sparsis, & quidem Nicolius & Arnaldus edidere *Apologia pro Monialibus Portu-Regiensibus*, non non octodecim Epistolas sub nomine *hæresis imaginaria*, præter tractatum de *fide humana*, & *refutationem relationis P. Ferrieri*. In his libellis præcipue demonstrare nitebantur. I. Quod Ecclesia non internam, sed duntaxat exteriorum submissionem seu silentium obsequiosum circa ejusmodi facta exegerit, ac exigere possit, cum circa ea sit fallibilis. II. Quod si plus exigeret, & in hujus internæ submissionis signum subscriptionem peteret, haec non ad pacem, sed ad graviores, motus conduceret, qui etiam exorti essent ex eo, quod quæstiōni facti internam fidem denegantes pro hæreticis haberentur, cum tamen Jansenium benigne & Catholice interpretari nec hæresis sit, nec Catholicus esse desinat, etsi Jansenius aliter sensisset, id tamen aliquis in sua opinione deceptus fide divina non crederet, dummodo doctrinam quinque propositionum damnatam esse hæreticam sincere & fide divina credit.

Verum.

Verum ad hæc reponebant Catho- Sæc. XVII.
 lici, quod ad Ecclesiam, non autem A. C. 1664.
 ad inferiores pertineat, statuere, quid
 definiendum sit, hæc vero saepe, quæ
 olim decidenda esse non judicavit, postea
 mutata temporum vicissitudine decide-
 rit, sic Concilium V. librum Theodo-
 reti cum epistola Ibæ contra S. Cyril-
 lum, licet id antea non fecerit, tan-
 quam hæreticum damnarit, & huic
 damnationi fideles, ut subscriberent,
 sub anathematis poena adegerit, nec
 permiserit, ut aliqui duntaxat errores,
 non autem libros, eorumque Authores
 damnarent, alias etiam hodie illi, qui
 Arii, Nestorii &c. scripta eorumque
 Authores in eorum sensu cum Ecclesia
 damnare & Ario &c. anathema dicere
 recusarent, pro Catholicis habendi es-
 sent, dummodo errores damnarent;
 præterea si Ecclesia non posset infalli-
 biliter judicare (proin & fideles obstrin-
 gere) de libris eorumque sensu, nec
 judicare amplius posset, an hi vel illi
 libri S. Scripturæ sint Canonici, & in
 quibus libris verus sensus a Spiritu S.
 intentus contineatur.

§. XXVIII.

*Vernantii liber de auctoritate Pontifi-
 cis a Parisiensi Facultate Theo-
 logica perstrictus.*

Prodiit